

9. A személyzeti szabályzat 41. cikke szerinti egyeztetési eljárás tekintetében a fellebbező azt állítja, hogy nem elfogadhatósági feltételről van szó, és a Közzolgálati Törvényszék ezt megalapozatlanul hasonlítja azon közigazgatási panaszhoz, amelyet az Európai Unió tisztviselőinek kell benyújtaniuk, amely panasz ellenben kötelező, és meghatározza a későbbi bírósági eljárás terjedelmét.
10. Az egyeztetési eljárás megindításának megtagadásával szembeni kereseti kérelmeket illetően a fellebbező azt állítja, hogy a Közzolgálati Törvényszék ítélete jogellenes, mivel a bank a hivatkozott eljárás megindítását soha nem tagadhatja meg.
- Ebből következik, hogy — egyrészt — semmiféle indokolás nem támaszthatja alá e megtagadást, és — másrészt — ha a személyi állomány tagja keresetének helyt adnak, a bank felelősségét súlyosabbnak kell minősíteni, és kétséget kizáróan a bankot kell a költségek viselésére kötelezni.
11. A lézeres kezelés költségei megtérítésének hallgatólagos megtagadását illetően C. De Nicola azt állítja, hogy az indokolás hiánya a hatáskör túllépésének jele, tekintve, hogy a megtérítés csak három esetben tagadható meg, ugyanakkor az alakszerű aktus hiánya abszolút semmisségi ok, amelyre, bármikor hivatkozni lehet.
12. Végül, jogellenesnek kell minősíteni az ítélet azon részét, amelyben a Közzolgálati Törvényszék nem határozott, úgy ítélve meg, hogy nem rendelkezik a szükséges adatokkal.

C. A kötelezésre irányuló kérelemről

13. A Közzolgálati Törvényszék a keresetet perfüggőségi kifogás okán utasította el, ugyanakkor a perfüggőségi kifogás nem szerepel az eljárási szabályzatban. Továbbá, a Közzolgálati Törvényszék nem fejtette ki, miképpen állhat fenn azonosság egy elsőfokú eljárásban folyó ügy és egy másodfokú eljárásban folyó ügy kereseti kérelmei között, és azt sem állapította meg, hogy ki és hogyan bizonyította azon ténybeli elemeket, amelyeken a határozat nyugszik.
14. A fellebbező végül arra hivatkozik, hogy a fellebbezés elfogadása és a megtámadott ítélet megváltoztatása a költségek viseléséről való új döntést von maga után, az elsőfokú eljárás tekintetében is.

2011. július 29-én benyújtott kereset — Ellinika Touristika Akinita kontra Bizottság

(T-419/11. sz. ügy)

(2011/C 282/80)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Ellinika Touristika Akinita AE (Athén, Görögország)
(képviselő: N. Fragkakis ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- teljes egészében adjon helyt a keresetnek,
- helyezze hatályon kívül és semmisítse meg a Bizottság Görög Köztársaságnak címzett, megtámadott határozatát,
- rendelje el a felperessel szemben a megtámadott határozatban foglaltak végrehajtása során közvetlenül vagy közvetve esetlegesen „nyert” bármely, kamatokkal növelt összeg visszafizetését;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresettel a felperes a Görög Köztársaság által végrehajtott, bizonyos görög játékkaszinók számára nyújtott állami támogatásról szóló, 2011. május 24-i C 16/2010 (C(2011) 3504 végleges) európai bizottsági határozat (ex NN 22/2010, ex CP 318/2009) megsemmisítését kéri.

A felperes az alábbi megsemmisítési jogalapokra hivatkozik:

Az első jogalap az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének téves értelmezésén és alkalmazásán, valamint — az EUMSZ 296. cikket sértő — hiányos indokoláson alapul. A vizsgált intézkedés közelebbről: (i) nem biztosít gazdasági előnyt a parnithai kaszinó és a korfui kaszinó számára az állami forrásból nyújtott támogatás által, (ii) nem szelektív jellegű, és (iii) nem érintheti a tagállamok közötti kereskedelmet, illetve nem torzítja a versenyt, és azzal nem is fenyeget.

A második jogalap az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 14. cikke (1) bekezdése első mondatának téves értelmezésén és alkalmazásán alapul. Közelebbről: (i) a jogellenes állami támogatás visszatérítése kizárólag a támogatás tényleges kedvezményezettjeitől kérhető és (ii) az érintett intézkedés tényleges kedvezményezettjei (a kaszinó ügyfelei) nem azonosak a visszafizetés elrendelésének címzettjével (a korfui, parnithai és szaloniki kaszinók), amelyek nem belépőjegy-kötelesek.

A harmadik jogalap ugyanezen rendelet 14. cikke (1) bekezdése második mondatának téves értelmezésén és alkalmazásán alapul. A támogatás vizsgált visszatérítése ellentétes: (i) a bizalomvédelem elvével és (ii) az arányosság elvével.